

Den fulde betydning af dagens ustrukturerede topmøde ses måske ikke umiddelbart

D. 15. juli – Et interview med præsident Trumps nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, udsendt på fjernsynet i dag (med andre nylige kommentarer fra embedsmænd fra begge sider) gør det klart, at hele topmødet i Helsinki vil udelukkende være baseret på hvad de to præsidenter diskuterer og bliver enige om i begyndelsen af det første, private møde mellem de to præsidenter, hvor de vil være alene og ikke ledsagede af assistenter eller embedsmænd samt uden tidsbegrænsning. Det var præsident Trump, som havde foreslået disse usædvanlige rammer for mødet, og russerne indvilligede. I denne henseende minder Helsinki-topmødet om det historiske topmøde i Wuhan, Kina mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi, hvilket førte de kinesisk-indiske relationer tilbage i en retning af øget venskab og samarbejde. Dengang mødtes lederne Xi og Modi også alene, uden rådgivere. Men det format som Trump valgte til mandagens topmøde går langt ud over topmødet i Wuhan, idet de henholdsvis amerikanske og russiske nationale sikkerhedsrådgivere, udenrigsministre, ambassadører og sandsynligvis andre endnu uidentificerede embedsmænd, vil være til stede i Helsinki, og hvis de bliver bedt om det, vil de være klar til straks at tage affære og formalisere ethvert element som de to præsidenter måtte enes om imellem hinanden.

Den usædvanlige intimitet ved et sådant møde under fire øjne er nødvendig for at undgå forstyrrende udefrakommende faktorer og endnu mere for at cementere et dybt og personligt venskab mellem præsidenterne Trump og Putin, ligesom vi så det med venskabet mellem præsident Trump og Kinas præsident Xi Jinping. Lyndon LaRouche har altid lært os, at historie, ligesom videnskab og alle menneskelige aktiviteter, er

personlig; han har lært os dette, både med rene ord og gennem sin egen personlighed, som gennemtrænger alle hans mange bedrifter.

Det faktum at de vigtigste affærer på dette topmøde vil blive håndteret under fire øjne, uden andre vidner, kan betyde, at nogle af de vigtigste resultater kan forblive ukendte i nogen tid. Dog er den kendsgerning, at dette overhovedet finder sted, på trods af den fuldstændige opposition fra den britiske fraktion, yderst vigtig, og det er en hyldest til vores indsats under LaRouches ledelse.

I løbet af mandagen vil vores ansvar som LaRouches disciple stige enormt. Nu er den britiske imperialistiske fraktion ude, hvor den ikke kan bunde. Man ser i stigende grad efter os for lederskab. Vi skal forsyne et principielt lederskab, i den ånd som Will Wertz' indlæg på sidste torsdags 'Fireside Chat'-møde repræsenterede.